

Oddílový časopis pro skauty a jejich rodiče

94. brněnský oddíl

ČÁRY VLKA

Říjen
2019

 SKAUT

OBSAH

Důležité

- 3 Úvodník

Pozvánky

- 4 Filmový večer
- 4 Podzimní výprava s 30.dbo

Zápisy z akcí

- 5 Roverská výprava
- 6 Korbo
- 7 Oddílová výprava do Albrechtic

ÚVODNÍK

Nazdar bratři a sestry, první měsíc je za námi a s ním několik podle mě velmi úspěšných akcí. Září se neslo v duchu ochrany přírody. Nejdřív jsme společně s Bílými kytkami uklidili naše nejdražší okolí – Bílou horu a Stránskou skálu. Minulý víkend jsme vyrazili ve skvělém počtu 36 vlač, skautů a roverů do Jeseníků, kde jsme s místními lesníky vysázeli 0,8 hektarů březového lesa! Ten bude v budoucnu poskytovat podporu dalším stromům, které ve zpustošené krajině porostou a obnoví krásy tamní divoké přírody.

V září jsme také zahájili družinovou činnost – s novými rádci se pouštíte do nových dobrodružství a poznání. Já přeji všem rádcům a podrádcům, ať jim vydrží jejich nadšení při přípravě schůzek a doufám, že je v jejich snaze kráčet společně skautskou stezkou podpoříte. Rádce je totiž důležitou osobou, družina ale stojí a padá na svých členech a jejich vlastním nadšení. Přeji Vám proto všem spoustu radosti na družinových schůzkách! A teď už k tomu, co nás čeká v říjnu. Na vlnu kulturních akcí, která nás na podzim čeká, se naladíme společně během filmového večera s přespáním na klubovně. No a na konci října samozřejmě vyrazíme společně s holkami z Bílých kytek na nejdelsí výpravu v roce – podzimky. Těším se na setkání v co největším počtu!

Boro

POZVÁNKA NA FILMOVÝ VEČER S PŘESPÁNÍM

Nazdar děcka,

srdečně vás všechny zvu na filmové přespání na klubovně. Jelikož mne film zajímá a baví, tak mám na starost tuto jedinečnou akci. Promítneme si dva filmy, jeden krátkometrážní a jeden celovečerní. Něco vám k nim také popovídám. První zmíněný pravděpodobně bude animovaný film z roku 1975 Ježek v mlze, o tom druhém ještě popřemýšlím.

Těším se na vás,

Desert

**TADY MĚLA BÝT POZVÁNKA NA
PODZIMKY, JENŽE SE NĚKAM
ZATOULALA, TAKŽE O TĚTO VÝPRAVĚ
BUDETE CO NEJDŘÍVE INFORMOVÁNI**

ROVERSKÁ VÝPRAVA ZA ZÁCHRANOU LESŮ

Hned na začátku září, v pátek 6.9., se sešli roveři a rangers z našeho střediska, tedy z klučičího i holčičího oddílu, aby společně vyrazili do Jeseníků pomáhat přírodě. Roveři a rangers jsou skauti starší patnácti let, byli tam tedy rádcové a vedoucí. Celkem nás bylo 6, konkrétně Boro, Simča, Dubínek, Google, Štěpán a já (Vanad). Naším hlavním úkolem bylo navázání dobrých diplomatických vztahů s místním lesníkem, panem Kytkou (ano, opravdu se ten lesník jmenuje Kytka), a domluvení následné výpravy pro celý oddíl. Druhým cílem výpravy bylo samozřejmě pomoci lesům:).

Odjížděli jsme v 15:25 ze Židenického nádraží, směr Město Albrechtice (ano, skutečně je to město které se jmenuje Město). Cesta byla hodně dlouhá, krátili jsme si ji kytarohraním a karetními hrami. Do Města Albrechtice jsme přijeli až za tmy, naštěstí tam na nás už čekal pan Kytka, který nás ubytoval u sebe doma, udělal nám večeři, seznámil nás se svým pejskem (fenkou) Ájou a zasvětil nás do tajemného úkolu jménem „Obnova českých lesů po kůrovcové kalamitě“. Dozvěděli jsme se, že budeme sít břízu jakožto přípravnou dřevinu, a až bříza vyroste, tak se teprve budou pod ní sázet stromy jako buky, duby, smrky, javory, jedle atd. Po tomto povídání jsme šli honem spát, neboť se ukázalo, že budeme vstávat v šest hodin ráno.

V sobotu jsme se rychle nachystali, trošku zanádávali kvůli vytrvalému dešti, nahodili pláštěnky a vyrazili na holinu. Zde jsme spolu s Martinem (panem Kytkou) po celé dopoledne kopali jámy pro následnou setbu. Po obědě se rozpršelo více, tak jsme rychle dokopali posledních pár děr, honem nasypali do jamek březová semínka a jeli zpět do Martinova bytu. Zde jsme si udělali večeři a zbytek dne strávili povídáním, sušením oblečení a hraním si s Ájou. Spát jsme šli brzo, protože jsme se domluvili, že si ráno přivstaneme a podíváme se na části lesa, které se již obnovit podařilo.

V neděli jsme tedy znovu vstávali v šest, po rychlém sbalení našich věcí jsme se vydali na procházku Martinovým revírem. Viděli jsme jak lesy úplně zničené, tak lesy zdárně prospívající. Byl to bezva výlet, škoda je jen, že těch zničených částí bylo podstatně víc. Každopádně ale bylo super vidět, že naše lesy je možno zachránit, a že i my jsme přispěli svým dílem. Po tomto výletě jsme se s Martinem rozloučili a s tím, že za tři týdny se znovu uvidíme, jsme se vydali na cestu domů.

Vanad

ZÁPIS Z KORBA

S roverským kmenem jsme se zúčastnili jedné fakt super akce jménem Korbo. Je to akce založená na tom, že si tam navzájem děláte různé programy. Konalo se to na rozehlých Nasavrckých loukách.

Cesta tam byla docela dost hektická. Nepodařilo se nám jet původním spojem, a tak jsme jeli až později. Nakonec jsme tam dorazili v pozdních večerních hodinách, po tmě si s klukama postavili stany a šli spát.

Ráno jsme se šli podívat na nástěnku s programy. Bylo tam na výběr třeba malování hennou, nebo malování na tělo, ale taky sporty, různé tance, debaty, vyzkoušení si vyrobit nějaké netradiční jídlo, noční buldočci, únikovky a dokonce i koncert Skaunku! Bylo tam toho na výběr opravdu hodně. Až si člověk nemohl vybrat. Nakonec jsme si jich několik vybrali a na ty se zapsali. To ale nebylo nějak extra závazné. Mohli jsme jít kam jsme chtěli. Potom jsme si udělali jídlo a šli na program. Některé jsme třeba celý den neviděli, protože si hned udělali nové kamarády. To na tom bylo úžasné. Každý se chtěl seznámit. Každý si měl s každým co říct. Takže jsme se vlastně celý den jen seznamovali a chodili na programy. Večer byla dokonce diskotéka! Spousta z nás jsme tam šli a tančili, dělali blbosti, hráli hry, nebo jsme si sedli na čaj a povídali si. Někteří dokonce hráli na kytaru a zpívali u stanů. Byla to zábava. Nakonec jsme šli spát až další den.

Ráno nás vzbudili kluci úžasnou snídaní, bylo to od nich moc milé, ale stejně nám to moc nepomohlo od únavy, takže jsme se převážně celý den jen váleli venku na karimatkách. Ale i přes to jsme toho spoustu stihli! Naučili jsme se třeba novou karetní hru, udělali si Korbo fotku, dozvěděli se něco o čekatelkách, nebo dokonce jsme viděli jak se tetuje jeden náš kamarád! A večer byla opět zábava až do noci.

Vůbec nedokážu říct, jak moc jsem si tu akci užila. Byla opravdu úžasná a ráda bych si ji zopakovala. Doufám, že se nás tam příště sejde o něco víc

Kiwi

ZÁCHRANA ALBRECHTICKÝCH LESŮ

Sešli jsme se v pátek 27.9. mezi druhou a třetí na Židenickém nádraží. Organizace proběhla až na už tradiční chaotiku vlčat a jiných rušivých elementů hladce. Pod Googlovou taktovkou jsme se sešikovali do vlakových kupé a vydali na několikahodinovou cestu do Třemešné ve Slezsku. Cesta do Ostravy proběhla bez větších problémů. Zde jsme přestoupili na další vlak, kde to už tak hladké nebylo. Kvůli neschopnosti Českých drah jsme museli nepříjemně dlouho čekat na Krnovském nevhledném nádraží. Cesta nám způsobila více než hodinové zpoždění. Do Třemešné jsme dorazili mezi osmou a devátou hodinou večerní.

Ubytování bylo překvapivě dobré. Spali jsme na faře vedle pěkného barokního kostela. Vlčata měla jeden pokoj, skauti druhý a starší skauti, roveři a vední spali na pokojí třetím. Kromě pokojů měla fara plně vybavenou kuchyni, velkou místnost se stoly, ve které jsme jedli a zahradu venkovní i zimní. Spalo se nám díky hromadě matrací, které jsme si ihned rozebrali, dobře.

V den příjezdu se kromě večere žádný společný program nekonal. Všichni byli vyčerpaní z úmorné cesty a chtěli si dopřát zasloužený odpočinek.

Druhý den jsme vstali v 7 ráno. Na snídani jsme měli buchty. Po snídani a rozcvičce k nám přijel pan lesník Karel a Martin. Starší a zdatnější členové byli lesnickými služebníky auty odvezeni na holinu, kde se dali do výsadby. Mladší členové oddílu si na holinu udělali výšlap. Po vyvezení na holinu jsme byli seznámeni se zdejší krajinou, jejími momentálními problémy a nedávným vývojem. Také nám byly vypůjčeny takzvané „sekeromotyky“. Jak už název vypovídá, byl to nástroj, který šel použít jako sekera i motyka. Naším úkolem bylo připravit s těmato nástrojema půdu pro semínka břízy. Po krátké instruktáži a ukázce jsme se dali do díla. Rychle jsme zjistili, že to není práce vůbec snadná. Naštěstí jsme měli příjemné počasí, dobrou náladu a silnou motivaci. V poledne přišla vlčata a mladší skauti vrhli se na setí březových semínek. Proč právě březových? Bříza rychle vyrostе a připraví půdu pro dlouhodobější stromy. Břízy měly rozestupy 2x2 metrů. Na oběd jsme měli chleby s mazadly. Po setí byli nejmladší skauti odvezeni auty na faru a zbytek šel zpátky po svých. Čas mezi výletem a odpolední hrou jsme trávili různě. Někteří spali, jiní debatovali. Před večeří jsme hráli hru s lesnickou tematikou. Na večeří jsme měli překvapivě dobrý kuskus s houbami a zeleninou. Po večeří jsme si pustili dokument s názvem „Les v tísní“. Dokument byl změnách klimatu a kdo a jak je může ovlivnit. dokumentu máme smíšené pocity. Pak jsme šli všichni na kutě.

Neděle už byla bez programu. Vstali jsme, dojedli buchty, vše po sobě uklidili, sbalili si saky paky a jeli domů. Zpáteční cesta byla bez větších komplikací.

David